

LBRIS

We know
books

Simona Ștefania Nicolae

DINCOLO DE DURERE

*M-am vindecat când
am înțeles că...*
SUNT!

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2025

CUPRINS

Cine sunt eu? · 7
01.06.2022 · 11
11.06.2022 · 22
15.06.2022 · 29
25.06.2022 · 36
09.07.2022 · 39
17.07.2022 · 44
24.07.2022 · 50
04.08.2022 · 54
31.08.2023 · 59
22.09.2022 · 62
25.09.2022 · 65
14.10.2022 · 68
06.11.2022 · 70
20.11.2022 · 75

03.12.2022 · 79

13.12.2022 · 82

01.01.2023 · 85

23.01.2023 · 88

08.02.2023 · 92

26.02.2023 · 98

27.03.2023 · 102

29.04.2023 · 107

13.05.2023 · 110

31.05.2023 · 112

09.06.2023 · 116

23.07.2023 · 120

04.09.2023 · 123

24.09.2023 · 126

08.10.2023 · 129

Mărturiile învingătorilor · 130

Capitol special · 143

01.04.2024 · 186

Primele analize (2022)

și cele de după operație (2023) · 188

Analize (2024) · 192

CINE SUNT EU?

Eu sunt Simona-Ștefania, o ființă pământească recunoscătoare pentru tot ceea ce am, sunt, trăiesc și experimentez.

M-am născut într-o frumoasă zi de toamnă, într-un oraș micuț din Teleorman, în familia unor oameni obișnuiți și iubitori. Nu am fost primul copil, mai aveau un băiat de patru ani, dar le lipsea o fată, așa că am sosit decisă să le aduc numai fericire. Copilăria mi-am trăit-o între oraș și satul din apropiere unde aveam rude, mai exact pe bunici, unde am și petrecut destul de mult timp.

Vinerea, îmi plăcea să merg la biserică să ascult slujba, eram fascinată. La școală îmi plăceau matematica și sportul, în mod special. Am avut noroc să pot practica arte marțiale, chiar la noi în oraș, pentru apărare, dar mai ales pentru faptul că mă simțeam în echilibru și împlinită făcând acest sport. Dacă fratele meu era judocan de performanță, eu nu puteam să fiu mai prejos.

La liceu am urmat secția real, apoi am plecat la București la facultate. Am lucrat în mai multe locuri, însă aproape peste tot m-am lovit de prostul obicei al superiorilor de a se da la mine, crezând că merge. Arătam foarte bine, recunosc acum, pe vremea aceea, însă, nu-mi recunoșteam fizicul. Eram băiețoasă și bățăioasă, pregătită în orice moment să mă apăr. Și pentru că viața ne arată mereu ce nu vedem, conjunctura m-a adus în organizarea de evenimente, iar la un concurs de Miss a trebuit să completez echipa.

Așa am trecut fără să vreau de pe tatami pe catwalk. După multe evenimente inedite pentru mine, am rămas în lumea modei alături de mari nume din industria autohtonă, pentru ani buni. Zina Dumitrescu, mama modei românești, cu care am lucrat mulți ani, m-a îndemnat să-mi fac

propria afacere, să nu depind de nimeni financiar și așa am făcut. Tot alături de ea, am realizat, de la concept la implementare, cele mai frumoase prezentări de modă în București și nu numai.

Am organizat evenimente – de la show-uri de modă la concerte mari în aer liber – timp de 18 ani. Bineînțeles că am făcut și greșeli în tot acest timp, dar așa înveți și poți să evoluezi. Mulțumesc cu recunoștință Universului că am trăit momente la care mulți dintre pământeni nu pot visa, dar și lecții pe care aceiași pământeni nu le pot concepe.

Am lucrat foarte mulți ani în marketing și branding fiind autodidact. Am învățat mult din practică, însă îmi lipsea diploma care să ateste această calitate, deoarece legislația nu permite să ai funcție de conducere fără acea hârtie.

La un moment dat, m-am decis să fac și Facultatea de Marketing ca să-mi pot construi o carieră, cu acte în regulă. Venise primul copil, piața de evenimente se schimbase, așa că am urmat și terminat cu mare succes această facultate.

Primul angajament, în funcție de conducere, m-a ajutat să pun în practică tot ce învățasem din experiența acumulată, dar și din facultate, în materie de marketing.

Numai că, după un timp, firma unde mă angajasem pe partea de marketing a fost vândută altui proprietar care evident că și-a adus propria echipă de marketing, iar eu a trebuit să-mi îndrept atenția către un nou început, în altă firmă.

Deoarece nu puteam să stau, am reluat temporar activitatea de organizare de evenimente. Astfel, după o petrecere *corporate*, organizată de Crăciun, mi-am exprimat dorința de a face parte din echipa acelei firme, în fața unuia dintre acționari.

Recunosc că m-am gândit timp de un an dacă voi rezista ca angajat, fie și într-o funcție de conducere. Era necesar să fac ceva pentru a asigura un trai decent familiei mele, acest trai nemaifiind asigurat de firma mea. Iubirea față de ei și de mine m-a încurajat și mi-am spus că pot.

Și cum Dumnezeu mă iubește, în scurt timp, am primit o propunere de job neașteptată, la care trebuia să mă gândesc. Nu era în zona mea de confort, nu avea nicio legătură cu ce făcusem până atunci, dar cu susținerea celor din jur, care erau siguri că pot, am acceptat. Așa a început viitorul!

01.06.2022

Povestea pe care doresc să o împărtășesc cu voi începe în plină pandemie, în acel moment în care nu prea erau deschise spitalele, de stat sau private.

Dintr-odată, am simțit ceva în neregulă la sânul drept. Îmi cunosc corpul și am știut de atunci că nu este în regulă să simt la palpare un „bob de mazăre” în sânul drept. Imediat ce a fost posibil, am cerut o recomandare la un spital pentru a face o ecografie. Am fost îndrumată la un spital de stat, unde, fără supărare, nu mi-a plăcut cum m-am simțit. Totul a fost pe repede înainte. Sec și simplu, dna. dr. mi-a recomandat un unguent și câteva pastile naturale/ suplimente. Citind prospectul, după ce le-am cumpărat, am constatat că pe cutie scria „suplimente pentru

frumusețe”. Concluzia după acest control: nimic îngrijorător!

La jumătate de an, gândul că nu este în regulă nu-mi dădea pace. Așa că m-am interesat care sunt cele mai bune clinici de ecografii mamare și am mers la un control. Aici concluzia a fost că sunt doar niște ganglioni inflamați, să nu-mi fac probleme. Și aici mi s-a prescris un unguent, cu recomandarea să revin după 6 luni.

Este adevărat că nu am ajuns la control după perioada indicată, deoarece în tumultul vieții mele cotidiene, fiind o persoană extrem de ocupată, am ignorat semnele pe care sânul meu drept mi le dădea. Nu aveam dureri absolut deloc, însă pe zi ce trecea își schimba forma devenind din ce în ce mai inestetic.

În primele zile ale lunii mai 2022, mai exact pe 12 mai, m-am hotărât să-l sun pe nașul copilului meu, medic chirurg estetician, să-i povestesc despre situația sânelui meu drept. Numai din descrierea mea telefonică, el a înțeles că situația era delicată. A doua zi, m-a programat de urgență la dl. dr. D., la o oră destul de târzie, acesta fiind foarte ocupat și având programul plin ochi.

În seara zilei de 13 mai 2022, în urma controlului efectuat, dl. dr. mi-a pus un diagnostic pe care eu,

sincer, nu am vrut să îl accept în prima fază, acea tumoră cu care sunt diagnosticate femeile din ce în ce mai des în ultimii ani.

Era ora 21:00, când dl. dr. D., după consult, mi-a spus:

— Din păcate, nu-mi place deloc ce văd. Veniți la spital să facem investigații și o biopsie.

Recunosc că, pe moment, am fost detașată, dar ajunsă în mașină, am stat câteva secunde și, fără să îmi dau seama, i-am scris mesaj tatălui copiilor mei cu diagnosticul.

Șoc! A refuzat să creadă în primul moment, însă imediat primesc mesajul lui:

— Stai liniștită! Orice ar fi, ne descurcăm noi!

Privind în telefon, realizez că am mesaje multe pe Whatsapp de la Miki care era foarte îngrijorată, având în vedere că programarea la medic era la ora 20:00 și deja era ora 22:00. Evident, am sunat imediat să-i povestesc cu lux de amănunte cum au decurs lucrurile. Șocul a fost și la ea maxim, dar a reacționat prompt:

— Stai liniștită, vom trece noi și peste asta! În prima instanță, eu nu aș spune nimic acasă.

Înainte să pornesc spre casă, am stat în mașină încercând să asimilez informația primită. Încă

nu îmi venea să cred. Însă, în acel moment, am început să simt prin toți porii că voi trece și prin această încercare. Știam și știu că acolo sus cineva mă iubește mult.

Am plecat spre casă decisă să nu vorbesc despre adevăratul diagnostic, pentru a-mi proteja mama care are o vârstă destul de înaintată, pe fetița cea mică care este foarte sensibilă când vine vorba și de o simplă răceală a mea, iar pe cea mare, fiind în an cu bacalaureat, să nu îi distrag atenția de la învățat. Sigur că mama a simțit din prima clipă că ceva nu este în regulă, dar a acceptat informația primită de la mine. Fetelor le-am spus că trebuie să rezolv problema cu sânul drept care nu-mi place cum arată, să fac niște investigații și să găsesc soluții să îmi pun silicoane.

Peste două zile m-am prezentat la spital să fac analizele și biopsia. Am primit rezultatul biopsiei în șapte zile și s-a confirmat bănuiala dl. dr. D.

Și pentru că Dumnezeu lucrează prin oameni, am primit recomandări și programări la medici oncologi și la chirurghi oncologi de renume, pentru a primi opinii și informații despre acest diagnostic, dar și metoda de rezolvare.

Am fost și la stat și la privat. Am mers în atât de multe spitale și clinici, cât pentru o viață de

om. De asemenea, am făcut în două săptămâni analize de tot felul, inclusiv CT, cât nu am făcut în cei 45 de ani ai mei, așa cum vorbeam cu mama și cu Miki.

Revenind la ce spuneam, despre faptul că Dumnezeu lucrează prin oameni, prin cei din jur sau trimite alții noi, care ajută la rezolvarea problemelor, așa s-a întâmplat și în cazul meu. Am ajuns și am cunoscut persoane, care m-au ajutat mult, prin cei apropiați mie.

O astfel de persoană este Alina Violeta Neagu, o minune de femeie care a trecut și ea printr-o situație similară. Cu Alina mi-a făcut cunoștință Mihai, tatăl copiilor mei. Această ființă minunată conducea o clinică de profil în acel moment. Personal, a stat lângă mine, m-a îndrumat, mi-a explicat și efectiv m-a ținut de mână pe tot parcursul CT-urilor și al celorlalte investigații. Mulțumesc cu recunoștință, ființă minunată!

Cei care mă cunosc știu că sunt o persoană credincioasă și foarte pozitivă. Ei bine, în ciuda diagnosticului pus, eu am rămas la fel, având convingerea că am ceva de învățat din această experiență. Mai știu că eu POT, dar și că tare aș VREA ca toate femeile în această situație să poată învăța sau să se poată inspira din povestea mea.

Acest diagnostic nu este ușor de acceptat, însă este bine de știut că el vine ca o lecție sau ca o revoltă a organismului, care ne atenționează că ceva nu este în regulă, că este necesar să ne ocupăm mai mult și mai bine de noi, deoarece noi suntem cea mai importantă persoană din viața noastră, apoi ceilalți.

După ce am ascultat mai multe opinii privind metoda de tratament existentă în medicina alopată și am analizat părerile tuturor medicilor consultați, am tras o concluzie și apoi am luat decizia.

Având în vedere că am urmat cursurile unei academii de metafizică și parapsihologie, eu am învățat că există tratamente energetice și naturiste, deoarece Dumnezeu ne-a lăsat în natură toate medicamentele de care avem nevoie. Este necesar doar să ne documentăm, să știm și să credem.

Așadar, eu din prima clipă am oprit din alimentație tot ce știam că ajută acea celulă să fie vie, respectiv zahărul și proteina animală.

Mă simt o persoană binecuvântată pentru că am în jur prietene terapeute, alături de care am demarat terapiile premergătoare perioadei de citostatice, pe care am decis să le fac deoarece, cel puțin în cazul meu, nu se putea opera altfel.

Diana, colegă și prietenă terapeută, în prima parte a călătoriei, a deschis și netezit calea printr-o meditație de vindecare în câmp cuantic și curățare a auri. Vindecarea în câmp cuantic o fac de atunci în fiecare zi.

Tot ea mi-a recomandat să beau în fiecare dimineață, pe stomacul gol, ceai de urzică moartă și dafin, pentru detoxifierea organismului și să pun uleiuri esențiale de cimbru, portocale și smirnă în aparatul de aromaterapie. De asemenea, să pun pe sân două cristale: turmalina neagră și cuarț fumuriu pentru împământare și vindecare.

Amănunte despre aceste pietre găsiți pe blog-ul meu www.symone.ro.

Cu Miki, prietena mea care este la rândul ei terapeută, am făcut alte meditații importante pentru curățarea energetică a organismului meu. Iar Ana, o persoană caldă, bună, foarte empatică, a acceptat cu mare bucurie să-mi fie alături pe acest drum până la capăt, cu convingerea clară că vom birui. Ținând cont de experiența ei în domeniu, ea a fost motorul principal al mașinii de luptă holistice.

Făceam aproape în fiecare zi câte o terapie, dar începutul a fost cu protocolul de trei zile, înainte

de începerea ședințelor de citostatice. Menționez că Ana ne-a fost în academie mai mult decât dirigintă la clasă. Ea ne-a ajutat și ne-a învățat foarte multe lucruri, fiind mult mai experimentată decât noi, cei la început de drum.

Astăzi, 01.06.2022, de ziua copilului din mine, am făcut o meditație cu Ana în care am curățat energetic sufletul meu, mai exact comunicarea mea cu el. Eu nu pronunț numele diagnosticului, nu mă plâng, nu am frici și nu gândesc fatalist. Nu pronunț numele acestui diagnostic pentru a nu-i da energie.

Eu sunt pozitivă, gândesc pozitiv, sunt bine și cu fiecare zi sunt mai bine și sunt sigură că totul va fi bine! Creierul nostru este cel care, prin ceea ce gândim, trimite mesaje corpului ca acesta să știe ce are de făcut.

De astăzi voi face, pe lângă celelalte meditații, pe aceea de la dr. Joe Dispenza, „Eu sunt placebo”. Am primit-o de la Ana. Mulțumesc, Ana!

Ce altceva mai fac? Păi, în fiecare zi fac așa:

- Transmit iubire sânului meu prin cuvinte și simțire;

- Îmi iubesc viața și o spun cu voce tare;
- Iubesc tot ceea ce sunt, ce am și o spun cu voce tare;
- Simt și spun cu voce tare din tot sufletul că sunt din ce în ce mai bine cu fiecare zi ce trece.

Concluzia acestei perioade de început este:

1. Terapiile holistice, ca psihologul, dacă este cazul, ajută medicina tradițională. Orice terapeut trimite la investigații, analize și medic, în toate cazurile în care este necesară o clarificare a stării de sănătate.
2. Repet: Dumnezeu lucrează neconținut prin oameni. Cei care-ți sunt alături și te sprijină sunt trimișii Lui.

Mulțumesc cu recunoștință, Mihai, Miki, Ana, Diana și tuturor aceluia care au spus, simțit și acționat:

TOTUL VA FI BINE!
IEȘIM NOI DIN ASTA!
TU EȘTI SCÂNTEIE DIN DIVIN!

În altă ordine de idei, astăzi aniversez 6 ani de când Dumnezeu, printr-un om minunat, mi-a deschis ușa și am intrat în marea familie a companiei în care lucrez. Mulțumesc, Dragoș!

Și pentru că am amintit de locul meu de muncă, trebuie să vă povestesc ceva foarte important. Cei din conducerea companiei, la aflarea veștii, au empatizat cu situația mea, au înțeles că urmează o perioadă în care eu o să fiu puțin absentă, dar mi-au spus să nu-mi fac griji.

Dragele mele colege M. și I. au păstrat discreția subiectului în restul companiei și mi-au fost alături.

Unuia dintre proprietarii acestei companii, cel care m-a acceptat în această mare familie, îi simt gândurile de bine legate de mine. De asemenea, pe ale tuturor celor amintiți mai sus. Vă mulțumesc cu recunoștință, oameni minunați, voi cei trimiși de Dumnezeu!

„Îmi binecuvântează **corpul** pentru a fi înălțat spre o nouă minte.

Îmi binecuvântează **viața** pentru a fi o prelungire a minții mele.

Îmi binecuvântează **viitorul** pentru a nu fi niciodată trecutul meu.

Îmi binecuvântează **trecutul** pentru a se transforma în înțelepciune.

Îmi binecuvântează greutățile vieții pentru a mă iniția în măreție și pentru ca eu să văd

Sensul ascuns din spatele tuturor lucrurilor.

Îmi binecuvântează sufletul, să mă trezească din acest vis.

Îmi binecuvântează Divinitatea din mine pentru a se mișca în mine prin mine.

Și pentru a mișca totul în jurul meu, pentru a oferi un temei vieții mele.”

Joe Dispenza